

Stellingen

Behorend bij het proefschrift van David Jan Smit, *Onder de vlaggen van Zweden en het Rode Kruis*, 2 januari 1997.

1. De diplomaten van het Zweedse gezantschap te Berlijn hebben zich niet alleen beziggehouden met Nederlandse krijgsgevangenen, maar ook met (dwang) arbeiders en studenten. De activiteiten van de Nederlandse regering te Londen, van het *London Committee of the Netherlands Red Cross Society* en van het Rode Kruis te Den Haag, met betrekking tot deze twee groepen behoeven nader onderzoek.

2. De conclusie in het proefschrift van L. van Bergen dat het Nederlandse Rode Kruis als humanitaire instelling tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft gefaald, kan uit hoofde van mijn onderzoek - wat de Nederlandse militairen in Duitse krijgsgevangenschap betreft - niet worden onderschreven.

L. van Bergen, De Zwaargewonden Eerst? Het Nederlandsche Rode Kruis en het vraagstuk van oorlog en vrede 1867-1945. Rotterdam 1994.

3. Het verdient aanbeveling dat verzekeringsmaatschappijen van de gezondheidsverklaring, overlegd bij het aangaan van een verzekering, een copie als bijlage bij de polis verstrekken.

4. Het wisselen van een verloskundige tijdens een bevalling - bijzondere onvoorziene omstandigheden voorbehouden - dient als een ernstige medische fout te worden aangemerkt.

5. Nationale sportprestaties zijn geen maat voor de volksgezondheid: ondanks de verdubbeling van de bevolking, een verbetering op het gebied van voeding, huisvesting, geneeskundige verzorging, training en begeleiding is de score te Atlanta (1996), vergeleken met de Olympische Spelen te Amsterdam, niet toegenomen. Hier behaalden in 1928 de Nederlandse deelnemers zes gouden, negen zilveren en vier bronzen medailles.

6. In het emissiebeleid van PTT Post-Filatellie dienen de criteria voor historische gebeurtenissen te worden aangescherpt. Ondanks de betekenis van Menno Simonsz, de enige kerkhervormer in de Nederlanden, werd het verzoek van de Algemene Doopsgezinde Sociëteit om een herdenkingszegel uit te geven ter gelegenheid van zijn geboortjaar 1496 afgewezen. Daarentegen zag het Nederlands Bijbelgenootschap zijn verzoek om een herdenkingszegel van 500 Jaar Delftse Bijbelvertaling wel gehonoreerd (8 maart 1977, Delftse Bijbel uit

7. Tijdgenoten, zoals de eerste drie stadhouders in de Nederlanden, Willem, Maurits en Frederik Hendrik, hebben de niet-militante rol van de Doopsgezinden tijdens de vrijheidsstrijd tegen Spanje (1568-1648), waarin deze vrijgesteld waren van het vervullen van de wapenplicht (vastgelegd in de Unie van Utrecht in 1579), beter gewaardeerd dan latere historieschrijvers, die zich vooral door militaire activiteiten hebben laten leiden.

H.S. Bender, "Military Service in Europe", in The Mennonite Encyclopedia, III, 688b-689b. Scottsdale USA 1957.

A.Th. van Deursen, Mensen van klein vermogen. Amsterdam 1996, 3de druk. 338-351.

J. Kühler, Geschiedenis der Nederlandsche Doopsgezinden in de zestiende eeuw. Haarlem 1932. 454.

N. van der Zijpp, Geschiedenis der Doopsgezinden in Nederland. Arnhem 1952 (repr.1980). 134,146.

8. In deel 13 (*Bijlagen/Register*, Den Haag 1988) van *Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog* zijn honderd pagina's opgenomen met aanvullingen, verbeteringen en wijzigingen. In 1995 is het complete werk in pocketuitgave verschenen. De SDU Uitgeverij heeft een unieke kans laten liggen: de uitgave had in bruikbaarheid gewonnen indien de verbeteringen en aanvullingen ter bestemde plaats waren ingevoerd.

9. Dienstauto's van bewindslieden behoren, in prijs en uitvoering, die van het Staatshoofd niet te boven te gaan.